

Əlli ildən artıqdır ki, Azərbaycan poeziyasında Sabir Rüstəmخانlı yaradıcılığı boy verir. Fəsilərin dəyişməsindən asılı olmayaraq, durmadan milli elementlər, gələncəksol fundamentalər üzərində çiçəkləyir. Bir sözlə, yarım əsrdən artıqdır ki, Sabir Rüstəmخانlı yaradıcılığının damarlarından millilik, türk ruhu axır.

Hərdən mənə elə gəlir ki, Xalq şairi Sabir Rüstəmخانlının Azərbaycan cəmiyyətindəki mövqeyi, missiyası təkə şairliklə yekunlaşmır. Onun həm də ədəbi ictimai xadim missiyası mövcuddur. Hələ sovet imperiyasının kəsəkəsində Sabir Rüstəmخانlı "Qan yaddaşı"ımızdan yazdı. "Gəncə qapısı"nda Cavad xanın qəhrəmanlığını bu xalqa poetik bir dillə çatdırdı. Milli Azadlıq Hərəkatı başlayanda bu xalqın "Ömür kitabı"nı yazdı. Bir sözlə, şeirin dili ilə xalqın önünə bir poetik güzgü qoya bildi.

44 günlük Vətən müharibəsinin sonunu gözləmədən ağlaya-ağlaya "Qarabağa dö-



Tural TURAN

Azərbaycan Yazıçılar Birliyi Gənclər Şurasının üzvü, Prezident təqəddüsü

Orta Asiyadan Balkanlara...



nüş"ü yazdı. Qələbəni yenə də öz gördüyü kimi, milli, genetik və mifik çalar və boyalarla Azərbaycan oxucusunun qarşısına qoydu.

Sabir Rüstəmخانlı poeziyasında birmənəli olaraq hər zaman Vətənin nəbzi döyünüb. İctimai, mədəni, siyasi hadisələrə ögeylik göstərməyib. Həmişə öz baxışını sərgiləyib. Onun yaradıcılıq eşiği 75 yaşında da tükənməyib. Sinesindəki çilgin və təzyiqli poeziyanın qatı açılmayan layları vardır.

Rüstəmخانlı poeziyası XX yüzilin sonlarından başlayaraq Azərbaycan şeiriyyatının tərkibində Rüstəm Behrudi, Vaqif Bayatlı ilə birlikdə ümumtürk poeziyasının tərkib hissəsinə çevrilə bildi. O, təkə Azərbaycanın milli ruhlu şairi deyil, həm də ümumtürk - Turan poeziyasının imzası sayılı ədiblərdəndir. Yəni Sabir müəllim öz yaradıcılığı ilə həm də Turan poeziyasının inkişafına öz

töhfəsini verməyi bacarıb. Sabir Rüstəmخانlı öz təbirincə desək, zamanı öz içindən keçirən şairlərimizdəndir.

Poetik qatının nüvəsində yad ünsürlərə yer yoxdur. Təpədən-dırnağa millidir. Baş verən prosesləri olduğu kimi oxucuya təqdim etmir. Öz poetik süzgəcindən, türkün törə və yörə öləyindən keçirir, sonra oxucusuna təqdim edir. Ona görə də onun poeziyası Orta Asiyadan Balkanlara qədər eyni dildə, eyni ruhda oxunur...

Sabir Rüstəmخانlı poeziyası sələfi və adaşı Mirzə Ələkbər Sabirdən fərqli olaraq ümməti yox, birbaşa mənsub olduğu xalq, dövləti düşünür. Onun dərdlərinə yanır. Yalnız onun yolunda özünü öridir.

İllər ötsə də Sabir Rüstəmخانlı poeziyası yaşayacaq. Çünki onun nüvəsində türkün törə və yörəsi, mifologiyası, bir sözlə, türkün özü dayanıb.